

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Minister van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/18314 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 28 december 2006 in het
geding tussen:

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij brief van 13 oktober 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) aan (hierna: de vreemdeling) medegedeeld dat zijn brieven van 27 juni 2003 en 29 augustus 2003 worden aangemerkt als een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel.

Bij besluit van 15 maart 2006 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 december 2006, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister (kennelijk bedoeld: appellant: hierna: de Minister van Justitie) een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de Minister van Justitie bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 januari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 8 februari 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de grieven 1 en 2, in onderlinge samenhang gelezen en samengevat weergegeven, klaagt de Minister van Justitie dat de rechtbank, door te overwegen dat de brieven van 27 juni 2003 en 29 augustus 2003 zowel een asielaanvraag als een reguliere aanvraag behelzen en derhalve de brief van 13 oktober 2005 een weigering inhoudt om een besluit te nemen op de reguliere aanvraag, heeft miskend dat de twee eerstgenoemde brieven geen reguliere aanvraag bevatten en aldus de reactie daarop van 13 oktober 2005 geen met een besluit gelijk te stellen weigering om op een dergelijke aanvraag te beslissen inhoudt.

2.1.1. De vreemdeling heeft in zijn brief van 27 juni 2003, onder verwijzing naar de uitspraken van de minister op 14 januari 2003 en naar de op 20 februari 2003 door de Tweede Kamer der Staten-Generaal aangenomen motie van het lid Van Vroonhoven-Kok (TK 2002-2003, 19 637, no. 724), de minister verzocht hem met toepassing van de inherente afwijkingsbevoegdheid een verblijfsvergunning te verlenen. Behalve de situatie inzake een eerdere aanvraag om toelating als vluchteling vermeldt hij in de brief tevens dat hij reeds bijna vijf jaar onafgebroken in Nederland verblijft, goed is ingeburgerd en goed Nederlands spreekt.

In zijn brief van 29 augustus 2003 herhaalt de vreemdeling het verzoek, nu volgens hem zijn zaak zich bij uitstek leent om te voldoen aan vorengenoemde uitspraken van de minister om vreemdelingen die langdurig

in Nederland verblijven en waarbij sprake is van een schrijnendheid, alsnog een verblijfsvergunning te verlenen. Hiertoe stelt hij, nader gemotiveerd, dat zijn aanvraag om toelating als vluchteling ten onrechte is afgewezen en dat hem ten onrechte een vergunning tot verblijf als alleenstaande minderjarige asielzoeker is geweigerd. Voorts wijst de vreemdeling wederom op zijn onafgebroken verblijf, inburgering en beheersing van de Nederlandse taal.

Anders dan de Minister van Justitie stelt, volgt uit het voorgaande dat de vreemdeling in de brieven van 27 juni 2003 en 29 augustus 2003 niet alleen asielgerelateerde gronden heeft aangevoerd. Gelet hierop heeft de rechtbank de brieven terecht aangemerkt als tevens inhoudend een aanvraag om een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen en de reactie daarop derhalve terecht aangemerkt als een met een besluit gelijk te stellen weigering om op een dergelijke aanvraag te beslissen. De grieven falen derhalve.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. De Staatssecretaris van Justitie dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak:
- II. veroordeelt de Staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweëntwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie aan de vreemdeling onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald;

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. T.M.A. Claessens, Leden, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

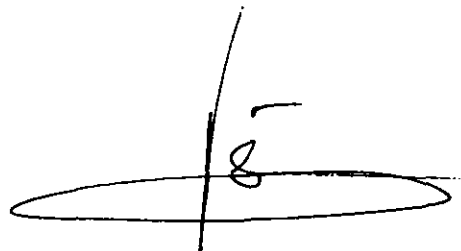
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 juli 2007

279

Verzonden: -5 JULI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

regnr.: Awb 06/18314

UITSpraak

inzake:

geboren op ,
van Sierra Leone nationaliteit,
IND dossiernummer 9807.20.8137,
gemachtigde: mr. L.M. Straver, advocaat te Utrecht,
eiser,

tegen:

DE MINISTER VOOR VREEMDELINGENZAKEN EN INTEGRATIE
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
gemachtigde: mr. A. Flos, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Bij brieven van 27 juni 2003 en 29 augustus 2003 heeft eiser verweerder verzocht om op grond van de inherente afwijkingsbevoegdheid en de motie Vroonhoven-Kok hem een verblijfsvergunning te verlenen. Bij brief van 13 oktober 2005 heeft verweerder aan de gemachtigde van eiser medegedeeld dat, nu de argumenten uit vorengenoemde brieven asielgerelateerd zijn, de brieven worden aangemerkt als een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel.
Bij brief van 9 november 2005 is daartegen bezwaar gemaakt. Verweerder heeft dit bezwaar bij besluit van 15 maart 2006 niet-ontvankelijk verklaard.
- 1.2 Bij brief van 12 april 2006 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 12 juni 2006. Op 24 juli 2006 en 5 november 2006 zijn nadere stukken ingediend. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 Het beroep is ter zitting van 16 november 2006 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 Verweerders standpunt in het verweerschrift dat procesbelang ontbreekt, volgt de rechtbank niet. Wat eiser met zijn beroep wil bereiken is, dat alle aspecten van zijn zaak worden bekeken en dat zowel een beoordeling van het recht op een asielvergunning als een beoordeling van het recht op een reguliere vergunning plaatsvindt. Ter zitting heeft verweerder teruggenomen hetgeen in zijn brief van 28 juni 2006 en in het verweerschrift staat, namelijk dat *alle* aspecten in de asielzaak naar voren kunnen worden gebracht en aan bod zullen komen: in de asielzaak zal worden gelet op alle asielgerelateerde aspecten en niet alleen op nova. Opdat de reguliere aspecten niet onder tafel verdwijnen is volgens de rechtbank een oordeel over het besluitkarakter van verweerders keus om

slechts een asielaanvraag in behandeling te nemen van belang. Hiermee is het procesbelang gegeven.

- 2.2 In geschil is de vraag of verweerder het bezwaar terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard. Aan het verzoek van eisers gemachtigde om het beroep tevens gericht te achten tegen verweerders brief van 28 juni 2006 kan geen gevolg worden gegeven, nu laatstgenoemde brief een informatief karakter heeft, eerdere standpunten/besluiten herhaalt en dus geen enkel (nieuw) rechtsgevolg bevat. De brief van 28 juni 2006 is daarmee geen appellabel besluit, waarop de artikelen 6:18 en 6:19 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kunnen worden toegepast, noch is sprake van de daarbij vereiste intrekking of wijziging van het bestreden besluit.
- 2.3 Voor zover thans van belang heeft verweerder in het bestreden besluit overwogen dat tegen de brief van 13 oktober 2005 geen bezwaar open staat, nu de inhoud van deze brief niet is aan te merken als een besluit als bedoeld in artikel 1:3, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Het bezwaar is dan ook niet-ontvankelijk.
- 2.4 Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat verweerder ten onrechte stelt dat de brief van 13 oktober 2005 geen besluit is in de zin van de Awb. Door verweerder wordt miskend dat in de brief van 13 oktober 2005 aan eiser kenbaar is gemaakt welke kwalificatie door verweerder aan de Nawijn-brief wordt verbonden. Deze beoordeling geschiedt eenmalig en brengt rechtsgevolgen met zich in die zin dat louter de asielgerelateerde aspecten worden getoetst mits deze nieuwe feiten en omstandigheden opleveren dan wel dat alle reguliere aspecten worden getoetst. Dat de brief van 13 oktober 2005 wel degelijk op rechtsgevolgen is gericht blijkt temeer uit het voornemen dat ex artikel 4:6 Awb door verweerder in de Nawijn-zaak is uitgebracht. Een en ander blijkt eveneens uit de IND-werkinstructie van 1 december 2005, waarin is overwogen dat aan de hand van de inhoud van de brief zal moeten worden gezien of het verzoek (de Nawijn-brief) is op te vatten als een asielaanvraag of een reguliere aanvraag. Deze beoordeling van de inhoud van de brief is noodzakelijk, aangezien de uitkomst van die beoordeling bepaalt welk procedureel traject doorlopen moet worden.
- Indien tot het oordeel wordt gekomen dat de brief van 13 oktober 2005 geen besluit is in de zin van de Awb, stelt eiser zich op het standpunt dat verweerder ten onrechte in het bestreden besluit niet heeft getoetst of er sprake is van een andere handeling jegens een vreemdeling dat ingevolge artikel 72, derde lid, Vw 2000 met een besluit wordt gelijkgesteld.
- 2.5 De rechtbank overweegt als volgt.

Niet in geschil is dat de Nawijn-brief d.d. 27 juni 2003, nader verduidelijkt en aangevuld bij schrijven van 29 augustus 2003, dient te worden opgevat als een aanvraag. Blijkens de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) moet uit de bewoordingen worden afgeleid, of het om een asiel- of reguliere aanvraag gaat. Verweerder merkt de aanvraag aan als een asielaanvraag. Eiser heeft zich van meet af aan op het standpunt gesteld dat er sprake is van een dubbele aanvraag omdat er zowel asiel- als reguliere gronden zijn aangevoerd en een beroep is gedaan op de inherente afwijkingsbevoegdheid alsmede op de motie Vroonhoven-Kok.

De rechtbank oordeelt, dat in vermelde Nawijn-brieven eiser gronden heeft aangevoerd inzake identiteit, nationaliteit, beroep op klemmende redenen van humanitaire aard en het traumatabeleid, die als asielgerelateerd zijn te duiden. Voorts heeft hij gewezen op zijn rechten als alleenstaande minderjarige asielzoeker en heeft hij bij wijze van andere reguliere gronden en schrijnende omstandigheden aangevoerd: langdurig verblijf onder genot van leefgeld, inburgering en het uitstekend beheersen van de Nederlandse taal. Noch de asielkant, noch de reguliere kant overheerst, zodat eiser gevolgd wordt in zijn zienswijze, dat zijn Nawijn-brieven zowel een asiel- als een reguliere aanvraag behelzen. De rechtbank ziet niet in, dat de vormvrije Nawijn-verzoeken niet als twee aanvragen zouden kunnen worden beschouwd en voelt zich daarin gesterkt door de

uitspraak van de ABRS van 19 november 2004 (JV2005/26). Door een (willekeurige) keus te maken, doet verweerder geen recht aan de beide, evenwaardige kanten van deze zaak.

- 2.6 Het voorgaande houdt in, dat de brief van 13 oktober 2005 naast het in behandeling nemen van de brieven als asielaanvraag een schriftelijke weigering behelst om op de daarin tevens opgenomen reguliere aanvraag van eiser een besluit te nemen. Ingevolge artikel 6:2 van de Awb is de weigering om een besluit te nemen appellabel. Verweerder heeft mitsdien ten onrechte eiser niet-ontvankelijk verklaard in zijn bezwaar tegen het besluit van 13 oktober 2005. Verweerder zal alsnog na gegrondverklaring van het bezwaar een besluit moeten nemen met betrekking tot de reguliere aanvraag. Het staat verweerder daarbij vrij om desgewenst eerst op de asielaanvraag te besluiten en vervolgens, als daarbij dan nog belang bestaat, het reguliere traject in te slaan.
- 2.7 Het beroep is, gelet op het vorenstaande, gegrond.
- 2.8 Er bestaat aanleiding voor veroordeling van verweerder in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs voor rechtsbijstand heeft moeten maken. Deze worden gesteld op € 644,- (een punt voor het beroepschrift en een punt voor het verschijnen ter zitting, € 322,- per punt, wegingsfactor 1), te betalen door de Staat der Nederlanden. Er is in deze zaak geen griffierecht geheven.

3 **BESLISSING**

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op een nieuw besluit op bezwaar te nemen;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten tot op heden begroot op € 644,-, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als de rechtspersoon die deze kosten aan eiser dient te voldoen.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.E.C. van Rijckevorsel-Besier en in tegenwoordigheid van H. Blekkenhorst als griffier in het openbaar uitgesproken op **2 8 DEC 2006**

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: **7 8 DEC 2006**

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
24 JAN 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Minister van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. D.W. Stevens
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle
van 28 december 2006
met kenmerk Awb 06/18314

Inzake:
de heer
met IND-kenmerk 9807.20.8137
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. L.M. Straver
advocaat te Utrecht

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

mr. D.W. Stevens
038 888 6784

1 Inleiding

De Minister komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle, van 28 december 2006, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 06/18314 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 15 maart 2006 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op het bezwaar en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Bij brieven van 27 juni 2003 en 29 augustus 2003 heeft verweerder verzocht om op grond van de inherente afwijkingsbevoegdheid en de motie Vroonhoven-Kok hem een verblijfsvergunning te verlenen.
- 2.2 Bij brief van 13 oktober 2005 heeft de Minister aan verweerder medegedeeld dat, nu de argumenten uit vorengenoemde brieven asielgerelateerd zijn, de brieven worden aangemerkt als een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel.
- 2.3 Bij brief van 9 november 2005 heeft verweerder daartegen bezwaar gemaakt.
- 2.4 Bij besluit van 15 maart 2006 heeft de Minister het bezwaarschrift niet-ontvankelijk verklaard.
- 2.5 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingesteld beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.5 op de pagina's 2 en 3 van de bestreden uitspraak:

"(...) Noch de asielkant, noch de reguliere kant overheerst, zodat eiser gevolgd wordt in zijn zienswijze, dat zijn Nawijn-brieven zowel een asiel- als een reguliere aanvraag behelzen. De rechtbank ziet niet in, dat de vormvrije Nawijn-verzoeken niet als twee aanvragen zouden kunnen worden beschouwd en voelt zich daarin gesterkt door de uitspraak van de ABRS van 19 november 2004 (JV 2005/26). Door een (willekeurige) keus te maken, doet verweerder geen recht aan de beide, evenwaardige kanten van deze zaak."

Grief 2

- 3.2 Ten onrechte overweegt de rechtbank in de rechtsoverwegingen 2.6, op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"Het voorgaande houdt in, dat de brief van 13 oktober 2005 naast het in behandeling nemen van de brieven als asielaanvraag een schriftelijke weigering behelst om op de daarin tevens opgenomen reguliere aanvraag van eiser een besluit te nemen. (...) Verweerder heeft misdien ten onrechte eiser niet-ontvankelijk verklaard in zijn bezwaar tegen het besluit van 13

oktober 2005. Verweerder zal alsnog na grondverklaring van het bezwaar een besluit moeten nemen met betrekking tot de reguliere aanvraag. (...)"

- 3.3. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.7 en 2.8, op pagina 3 van de bestreden uitspraak. Geconcludeerd van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

- 4.1 Dit hoger-beroepsschrift ziet op de vraag of de Minister de brieven van verweerder van 27 juni 2003 en 29 augustus 2003 terecht heeft mogen opvatten als een aanvraag om een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 Vw en niet (tevens) als een aanvraag om een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 14 Vw. Immers, bij een bevestigend antwoord op deze vraag kan niet gezegd worden dat de reactie van de Minister als neergelegd in de brief van 13 oktober 2005 heeft te gelden als een met een besluit gelijk te stellen schriftelijke weigering een besluit te nemen, als bedoeld in artikel 6.2, aanhef en onder a, Awb.

- 4.2 Op zichzelf heeft de rechtbank in de bestreden uitspraak met recht overwogen dat blijkens de jurisprudentie van uw Afdeling uit de bewoordingen van in casu de brieven van 27 juni 2003 en 29 augustus 2003 – welke een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning behelzen – moet worden afgeleid of het om een asielaanvraag, dan wel een reguliere aanvraag gaat. De Minister pleegt daarbij aansluiting te zoeken bij het hetgeen de wetgever voor ogen stond bij de totstandkoming van artikel 3.4, derde lid, Vb. Deze bepaling luidt als volgt:

"Tenzij het doel waarvoor de vreemdeling in Nederland wil verblijven een zodanig verband houdt met de situatie in het land van herkomst dat voor de beoordeling daarvan naar het oordeel van Onze Minister de indiening van een aanvraag als bedoeld in artikel 28 van de Wet noodzakelijk is, kan Onze Minister de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, verlenen onder een andere beperking, dan genoemd in het eerste lid."

In de Nota van Toelichting wordt ten aanzien van deze bepaling onder meer het volgende opgemerkt:

"(...) Indien de vreemdeling in Nederland wil verblijven om een reden die nauw verband houdt met de situatie in het land van herkomst, ligt het in de rede dat hij een aanvraag indient tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel. Vermenging van het reguliere vreemdelingenrecht met het asielrecht is onwenselijk. In de asielprocedure is de vreemdeling in de gelegenheid naar behoren toe te lichten op welke (asiel-gerelateerde) gronden hij in Nederland wil verblijven. Bovendien verschaft de asielprocedure een betere gelegenheid die asiel-gerelateerde gronden op hun merites te beoordelen. Een en ander komt tot uitdrukking in het derde lid. (...)"

Zie:

- Nota van Toelichting, Stb. 2000/497, blz. 94.

- 4.3 De rechtbank heeft in de bestreden uitspraak miskend dat de brieven van 27 juni 2003 en 29 augustus 2003 *hoofdzakelijk* asielgerelateerde aspecten omvatten. Immers, in deze brieven stelt verweerder dat hij thans over documenten beschikt waarmee hij zijn gestelde nationaliteit kan aantonen en dat hem daarom in het verleden ten onrechte een verblijfsvergunning is onthouden op één van de gronden als thans neergelegd in artikel 29 Vw, dan wel het beleid inzake alleenstaande minderjarige vreemdelingen. Deze aspecten houden een zodanig verband met de situatie in het land van

herkomst, dat moet worden geconcludeerd dat het verzoek van verweerder heeft te gelden als een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 Vw. Door het verzoek van verweerder aldus te kwalificeren en in de daartoe geëigende procedure te behandelen, wordt verweerder de gelegenheid geboden deze asielgerelateerde motieven naar behoren toe te lichten en de Minister een betere gelegenheid verschaft deze motieven op hun merites te beoordelen.

- 4.4 De Minister wijst in dit verband ook naar de wijze waarop verweerder zijn verzoek heeft verwoord. Immers, in de eerste alinea van de brief van 29 augustus 2003 wordt verzocht aan verweerder *alsnog* een verblijfsvergunning op grond van de inherente afwijkingsbevoegdheid en de motie Vroonhoven-Kok. Deze motie behelst op zichzelf ook niet meer dan een verzoek aan de Minister om ten aanzien van een aantal asielzoekers dat al langere tijd in Nederland verblijft toepassing te geven aan de inherente afwijkingsbevoegdheid.

Zie:

- *Motie van het lid Vroonhoven-Kok, Tweede Kamer, vergaderjaar 2002-2003, 19 637, nr. 724 (productie 2).*

- 4.5 In de derde alinea van de brief van 27 juni 2003 wijst verweerder, *ter motivering van zijn beroep op deze motie*, op zijn onafgebroken verblijf in Nederland sinds 22 juli 1998, alsmede op het gegeven dat hij naar zijn zeggen goed is ingeburgerd en goed Nederlands spreekt. Het enkele feit dat in die context deze aspecten – die op zichzelf beschouwd geen verband houden met de situatie in het land van herkomst – worden genoemd, betekent niet dat daarom het verzoek van verweerder als neergelegd in zijn meergenoemde brieven moet worden gekwalificeerd als een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 14 Vw.

Vergelijk:

- *AbRS 6 september 2005, nr. 200503486/1, JV 2005/403;*
- *AbRS 6 september 2005, 200503506/1, (productie 3).*

- 4.6 Gezien het vorenstaande heeft de rechtbank in de bestreden uitspraak ten onrechte overwogen dat het verzoek van verweerder als neergelegd in zijn meergenoemde brieven reguliere aspecten omvatten, van een gelijk gewicht als de in die brieven neergelegde asielgerelateerde aspecten. Van een door de Minister gemaakte willekeurige keuze – voor zover een dergelijke keuze in het licht van de bedoeling van de wetgever zou kunnen bestaan – om het verzoek van verweerder te kwalificeren als enkel een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 Vw, zoals door de rechtbank aan het einde van rechtsoverweging 2.5 ten onrechte wordt gesuggereerd, is zeer zeker geen sprake.
- 4.7 De door de rechtbank in de bestreden uitspraak gedane verwijzing naar de uitspraak van uw Afdeling van 19 november 2004, met kenmerk 200404931/1 (JV 2005/26), gaat in dezen niet op. Immers, het in die zaak gedane verzoek van de betreffende vreemdeling, als weergegeven in rechtsoverweging 2.2.2 van de laatstgenoemde uitspraak, verschilt wezenlijk van het verzoek van verweerder.
- 4.8 Nu het verzoek van verweerder niet kan worden gekwalificeerd als een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 14 Vw, kan de daarop bij brief van 13 oktober 2005 gegeven reactie van de Minister niet worden aangemerkt als een met een besluit gelijk te stellen schriftelijke weigering een besluit te nemen, als bedoeld in artikel 6:2,

aanhef en onder a. Awb. De rechtbank heeft dit in de bestreden uitspraak miskend.

4.9 Het vorenstaande leidt de Minister tot de conclusie dat de rechtbank, door te overwegen als zij heeft gedaan, blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting. Om die reden komt de uitspraak voor vernietiging in aanmerking.

5 Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 15 maart 2006 ingesteld beroep.

Zwolle, 24 januari 2007

Gemachtigde

D.W. Stevens, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6784
telefax 038 460 5000*